

Mfv.II.10.579/2014/6.szám

A Kúria dr. Dobrovóczy István ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Raffael Károly ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 4.M.147/2013. szám alatt megindított és másodfokon a Balassagyarmati Törvényszék 15.Mf.20.253/2014/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán tárgyaláson kívül meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Kúria a Balassagyarmati Törvényszék 15.Mf.20.253/2014/4.számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 5000 (ötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes az alperes alkalmazásában állt autóbuszvezető munkakörben. A munkáltató 2013. április 3-án kelt K.67/2013/2. számú határozatával a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 179. § (1) bekezdése, illetve az alperesnél hatályos Kollektív Szerződés 52/a. pontja alapján 150.000 forint kártérítés megfizetésére kötelezte a felperest. A határozat indokolásában rögzítette, hogy a felperes 2012. április 19-én munkavégzése során megrongálta a ... forgalmi rendszámú autóbuszt E. külterületén. A község előtt az autóbuszsal egy hídon kellett áthaladnia, melyet a fél útszakaszon lezártak és csak egy nyomsávon lehetett közlekedni. Haladás közben az autóbusz rábillent a híd korlátjára és kitörött a középső ajtó mindkét üvege, s ezzel 260.151 forint kár keletkezett. A határozat megállapította, hogy a felperes nem az út- és látási viszonyoknak megfelelően közlekedett az autóbuszsal. A felperes a felelősségét a balesetért nem ismerte el, s az ellen keresetet nyújtott be, az alperes a kereset elutasítását kérte.

A Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.147/2013/28. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Indokolásában kifejtette, hogy a széles körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapítható volt, hogy a kártérítési határozatban rögzített tényállás valós. A felperes és munkatársai is ismerték azt a tényt, hogy az Ecseg külterületén található híd felújítás alatt áll, azon félpályás útlezárás korlátozza a közlekedést, és a kátyús útburkolaton is át lehet hajtani autóbusszal is. Az útburkolattal és a félpályás útlezárással kapcsolatban műszaki, közlekedési akadály, károsodás veszélyt sem a felperes, sem az alperes más gépkocsivezetője - akik ebben az irányban közlekedtek - a munkáltató irányába nem jeleztek. A bizonyítékokat értékelve a bíróság megállapította, hogy a felperes nem az útviszonyoknak megfelelően vezette a gépjárművet, nem találta indokoltnak azonban a kártérítési határozat azon megállapítását, hogy a felperes nem a látási viszonyoknak megfelelően közlekedett. A felperes a hídon való áthaladással kapcsolatos műszaki és közlekedési nehézségeket jól ismerte, annak kockázatával tisztában volt. E körülményekről nem tájékoztatta a munkáltatóját, a munkafeladat végrehajtását nem tagadta meg, így az általa okozott kárt köteles viselni.

Mivel az alperes bizonyította a kárt és annak összegét, továbbá a felperesi vétkes magatartás és a kár bekövetkezte közötti okozati összefüggést, a felperes keresetét elutasította.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Balassagyarmati Törvényszék 15.Mf.20.253/2014/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokaira figyelemmel a Pp. 254. § (3) bekezdésére figyelemmel helybenhagyta.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben arra hivatkozott, hogy az sérti a Pp. 221. § (1) bekezdését, de érdemben sem helytálló, mivel az Mt. 179. §-ába ütközik.

Álláspontja szerint az ítélet sérti a Pp. 206. §-a szabályait is, mivel a bíróság a bizonyítás eredményét okszerűtlenül mérlegelte. Előadta, hogy nem bírt relevanciával az a körülmény, hogy a kátyúkat a menetlevélen nem jelezte, mivel a menetlevél nem áll okozati összefüggésben a bekövetkezett eredménnyel. A kérdéses útszakaszon a kátyúk ellenére is néhány nappal korábban gond nélkül áthajtott, s joggal bízhatott abban, hogy ez a cselekvés most sem okoz gondot. Kifogásolta, hogy a helyszínen nem vettek fel semmilyen jegyzőkönyvet, nem tartottak helyszíni szemlét, és ebből az következik, hogy az alperes nem úgy járt el, ahogy általában elvárható lett volna. Bár az elsőfokú bíróság a terhére rőttá azt, hogy nem bizonyította, hogy úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható, az Mt. 179. § (2) bekezdése alapján azonban a

bizonyítási teher a munkáltatón volt.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a felülvizsgálati kérelem „elutasítását” kérte. Előadta, hogy a per során az Mt. 179. § (2) bekezdése alapján bizonyította a kárt és annak összegszerűségét, és megállapítható volt az okozati összefüggés a felperes nem megfelelő magatartása és kár bekövetkezése között. A felperes nem tett eleget az Mt. 152. § (1) bekezdés c) és e) pontjában foglalt tájékoztatási kötelezettségének és bár megtagadhatta volna veszély esetén a munkavégzést, ezt nem tette. Az autóbusz szélessége 2 méter 55 cm, míg a híd szélessége a félpályás útlezárás idején is minimum 2 méter 93 cm volt, és a balesetet megelőző napokban a perrel érintett autóbussszal összesen 13 alkalommal haladtak át a gépkocsivezetők anyagi károsodás nélkül. A meghallgatott tanúk egybehangzóan állították, hogy kellő körütekintetéssel balesetmentesen át lehetett haladni a hídon.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

Helytállóan hivatkozott a felperes felülvizsgálati kérelmében, hogy jogsértő az elsőfokú bíróság bizonyítási teherre vonatkozó megállapítása, mindez azonban az ügy érdemi eldöntésére nem hatott ki. Az Mt. 179. § (2) bekezdése szerint a munkáltatónak kellett bizonyítania, hogy a felperes magatartása nem volt megfelelő, az adott esetben nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. Az alperes a perben ezt teljesítette.

A vétkességen alapuló általános felelősségi alakzat megállapításának négy feltétele van:

- a) a munkavállaló kötelezettségszegése,
- b) a munkavállaló vétkessége,
- c) a kár bekövetkezése és
- d) a munkavállaló magatartása és a bekövetkezett kár közötti okozati összefüggés.

Amennyiben valamely elemet nem sikerül bizonyítania a munkáltatónak, úgy nem áll fenn a munkavállaló kártérítési kötelezettsége.

A felperes felülvizsgálati kérelmében kifogásolta azt is, hogy az eljárás bíróságok a rendelkezésükre álló bizonyítékokat a Pp. 206. §-ába ütközően okszerűtlenül mérlegelték.

A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

A Kúria (Legfelsőbb Bíróság) töretlen gyakorlata értelmében a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen csak akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy iratellenes volt. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróságok nyilvánvalóan téves vagy okszerűtlen következtetésekre jutottak-e.

A felülvizsgálati eljárásban, ha olyan eljárási szabálysértés nem történt, ami az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, a megtámadott határozatot hatályában fenn kell tartani. Nem állapítható meg eljárási szabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja. A felülvizsgálati eljárásban nincs helye felülmérlegelésnek, a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének (BH 1995.193., BH 1999.44., BH 2012.179., EBH 2013.M.4.).

A másodfokú bíróság által is irányadónak tekintett, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részletes magyarázatát adta annak, hogy mely bizonyítékok egybevetésével jutott arra a következtetésre, hogy a felperes kártérítési felelőssége feltételei fennállnak. E körben tett megállapításai nem voltak iratellenesek és logikai ellentmondást sem tartalmaztak. Nem jelenti a mérlegelés okszerűtlenségét, ha a bíróság egyes bizonyítékoknak másokkal szemben nagyobb jelentőséget tulajdonít, ha azt kellően indokolja (BH 2001.301.).

A bíróságok által elfogadott bizonyítékok alapján megállapítható volt, hogy az adott útszakaszon kellő körültekintéssel károsodás nélkül közlekedni lehetett. A felperes ismerte az adott útszakaszt és a baleset bekövetkezése előtt a veszélyre nem hívta fel a munkáltató figyelmét, és a munkavégzést maga sem tagadta meg.

A felperesnek a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó kifogása alapján a felülmérlegelés tilalmára tekintettel a Pp. 206. § (1) bekezdése sérelmének megállapítására a fent kifejtettek szerint nem volt lehetőség.

A munkáltató bizonyította, hogy az Mt. 179. § (2) bekezdésében rögzített feltételek fennálltak, így jogszerűen került sor a kártérítési határozat kibocsátására.

A másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a Pp. 254. § (3) bekezdésére utalva helyes indokainál fogva helybenhagyta az elsőfokú ítéletet, így nem ütközött jogszabályi rendelkezésbe az, hogy ítélete indokolásában ennek részletesebb magyarázatát nem adta.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségét megfizetni.

A felülvizsgálati eljárási illetéket a felperest megillető munkavállalói költségkedvezményre figyelemmel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. február 18.

*Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró,
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró*

A kiadmány hiteléül:

bírósági tisztviselő